

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1911-1913 :
L 84:1 - 103**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Kärnate.

Tack för brevet. Det var ingen anledning
till oro, utan allt står när till, bättre än för länge,
men trötterna ha ömrat kurer på ett par
gån dängommars.

Ja, Gerda var mycket förjort i slutet, men du
var vänligt. Hon har nu mycket tilligt utbring
sig två skivborstarna och en liten skivborst, en
bronsen till yammar, som de ha tagit gratis. Jag
tänker, att pojkarne kunna uttrycka bra och
kunna det inte skada, att Gerda får arbeta,
vinserligen förhoppas hon oavbruttet friska i
nunnan, men du sära även måste ju vara i
utgång för henne också.

Du har det mycket bra med din pjäs för
närvarande, det kan jag höra. Tänk om
det till mig skulle väna mig, att du är dra-
matisk. Det var inte så illa. Strindbergs
plats är ledig.

Jag arbetar, men med trötterna och har tre
nätter i gång. Det är inte bra även om det var
när, att jag har utbrunn på isber. Yifå
vår ha varit som kunnat att regna. Jag
har i huvudet någon ämnen tillbaka, en
plan till en annan där julkonell som
Dickens brukade skriva, ja jag menar
inte, att den är något så bra, men den
skulle bli i samma längd. Så fort jag
vill göra något annat, kunnat den och
ställer sig i vägen och säger här är jag.
Nu måste det väl vara min tur, men
så tycker jag, att geuren är så fruktans-
värt gummalsmädig på ett jag vägar
mig inte ska. — Vidare njunga alexan-

Två och oavbränd, men det kan vara rätt åt den.
Något tyder till med allt som blir borta, på länge eller bara för kort tid bara regnar det.
Die delena.

drivverna från Polhem i minna åren och
gåru, att jag kommer prouan så Mangelas. Det är
Kunskaps någon utredning, som har skett i min hjär-
na, någon slumrande talang eller något kopp-
an förnyelae genom en ny form, men det är
mentaltigen så, att något episkt ligger mig.

Jungfruving har blivit sedan mitt. Vi sträva
med det regniga väder, mycket ett gära
och mobiliseringsformen överhinnigande och
munt ut börna med arbetet mellan regu-
stämning. Jag tror dock inte, att det
blir så parligt, men det står i tidningarna
och att grändna blir förskörd. Men har just
ingensting blivit skadat, men vi ha inte
heller så mycket mer på andra ställen.

Jag har skrivit nej till aalborg om-
delbart efter indyrningarna, (den tredje i år)
Jag blir alldeles överensgiven. Jag kan
när inte hålla på och jämt skriva till. Det
ta blir till slut som drömma.

I nästan alla har jag nog mer än tala-
an. På söndag blir Choleriska knölleppet
Jag skall till Byrkum kl. 3 e. m. och sedan
på åter måndag. De ha byggt till ett sår-
skilt rum, där en ätti gäster kunna sitta
till bords. Sedan skall jag alltså dit på
måndag, måndag och hel. Till min
stora bedrövan ha de inte lyssnat minna
fröknar. De äro fullt så fina som fle-
talet, som kunna dit från Linn och
Linterwik, och jag väntar alltså Choleris ta
med hit, vad de nu har för konstiga minnester
hos mig. De på vänt vara med i Byrkum,
min Rannarjungfru vilja de låna, och gäster vil-
ja de inkvartera här och Fröken L., som får ha allt be-
nömt för detta, tynda de inte. Madrar Christoff,